

1. Waar-om, o God, ver-stoot U voor al - tijd en brandt uw toom zo fel in uw mis - ha - gen?
 2. Ge - denk toch uw ge - meen - te als we leer, door U ver - lost en daar - na vast be - ves - tigd
 3. Treed na - der, Heer, zie de ver - woes - ting aan, de vij - and heeft uw huis in puin ge - sla - gen.
 4. Als kreu - pel - hout, ver - splin - terd door de bijl, zo werd door hen het lof - werk der pa - ne - len.
 5. Zij sta - ken, Heer, uw hei - lig - dom in brand, om tot de grond uw naam zo te ont - wij - den.
 6. Wij zien bij ons uw te - ke - nen niet meer. Niet één pro - feet is ons tot troost ge - ble - ven.
 7. Waar - om houdt U, o Heer, te - rug uw hand, uw rech - ter - hand, die al - tijd heil be - werk - te?
 8. En toch is God van - ouds mijn God en Heer, mijn ko - ning die ver - los - sing bracht op aar - de

3

Waar - om geeft U ons zo - veel leed te dra - gen?
 op Si - on, waar uw wo - ning was ge - ves - tigd.
 Zijn bral - lend lied weer - klonk er ve - le da - gen.
 ver - brij - zeld met hun ha - mers en hou - we - len.
 Zij spra - ken af: Laat ons dit volk kas - tij - den.
 Zijn wij dan aan de vij - and prijs - ge - ge - ven?
 Streck hem toch uit! Bent U niet on - ze sterk - te!
 en o - ver - al zijn wer - ken o - pen - baar - de,

4

Ge - denk uw volk, de scha - pen die U weidt.
 Kent U, o God, uw erf - deel dan niet meer?
 Hij mocht daar bij zijn ze - ge - vaan - del staan.
 Zo werd ont - wijd de wo - ning van uw heil.
 Door vuur ver - ging elk gods - huis in dit land.
 Hoe lang zal hij uw naam nog ho - nen, Heer?
 Ver - delg de vij - and, drijf hem uit het land.
 die Is - ra - ël ver - los - te tel - kens weer.